

Mlado klasje.

Ig. Gruden:

Relief.

Vzduh težak je in vse polje
dežja čaka.
Skozi razor mračne volje
kmet koraka.

Lice bolj od žejne zemlje
je razrito,
od skrbi, ki kri izžemlje,
vse izpito.

V polju bilka se ne gane,
ptič molči;
skozi dalje nepoznane
blisk leti.

Na razgrete njive v polje
lega mrak.
Kamorkoli, sam, brez volje
gre korak.

Ivan Petrovič:

Gazela.

Vdvorani med pari se Amorček smeje, dragica, glej!
vrti se, mežika: „Le urno, hitreje!“ — Dragica, glej,
kak ogenj v očeh ima, ogenj na ustnih:
pogleda, pokima — srce se ogreje — dragica, glej!
A mali beži kakor misel nemirna,
in parček za parom se več ne umeje. Dragica, glej
proseče poglede in srca drhteča!
In prvi in drugi že znamenja šteje, dragica, glej!
— Mi drug je naklonjen? — Me ljubi družica? —
Kaj čuda, da tvoje še moje srce je, dragica, glej!

